Autor Guste Santini
Utorak, 06 Veljača 2001 19:48

Vlada prodaje Nijemcima većinski paket Hrvatskih telekomunikacija: "DEUTSCHE TELEKOM KUPUJE 16% HT-a ZA MILIJARDU DEM", na naslovnoj stranici donosi "Jutarnji list". **Proračun za 2001. godinu postaje "realan" jer ćemo uspjeti dio obiteljskog srebra (čitaj: dijamant!) prodati inozemnom kupcu. Istina ostaje još toliko da se proda ali je ipak gotovo polovina posla obavljena.**
"Skeptici" će pitati kakava smo to zemlja koja nije u stanju živiti od tekućeg rada? Dragi čitaoce postavljaš neumjesna pitanja. Tako Vam je to godinama samo je sada ta ovisnost vidljivija - potpunija - transparentnija.

Kao što znamo Prijedlog proračuna za ovu godinu se je morao korigirati prema "uputstvima" inozemnih partnera jer smo predvidjeli prodaju obiteljskog srebra za 12,5 milijardi kuna. Korekcija Prijedloga snizila je tu cifru na 8,5 milijardi kuna. I sada - spas. Sve se može dobro završti iako nam predstoje mnoge Scile i Haribde. Držimo "fige".

Naime, prodaja obiteljskog srebra ne rješava pitanja prava koje imaju prema važećim zakonima korisnici Proračuna. Činjenica da je obiteljskog srebra sve manje za koji postoji interes inozemstva dodatno je ograničenje - definira vrmenski horizont - do kada će obiteljsko srebro "spašavati stvari".

Ovaj tekst sam nazvao: "Lakše se diše" jer ne rješava ništa a vlasti stvara ugodu da mogu predahnuti. Upravo činjenica da smo došli do priliva sredstava zahvaljujući prodaji nacionalnog bogatstva stvara fiksciju učinkovitosti nacionalne privrede.

Bilanca uspjeha je razlika između bilance stanja izvještajnog i baznog razdoblja. U tu priču ulazi i prodaja dijela imovine a ne samo poslovna aktivnost. To je bilo korišteno u prethodnim godinama najprije putem zaduživanja, potom putem prodaje obiteljskog srebra. Sada se priča nastavlja.

Prema tome, temeljni je problem u nedovoljnoj proizvodnji roba i usluga i rješavanje tih rupa "krpanjem" isuviše malog društvenog porizvoda prodajom nacionalnog blaga i zaduživanjem u inozemstvu. Postojeća kompozicija političke i svekolike druge moći kao i odnosa koji iz toga proizlazi minimaliziraju šansu dinamiziranja privrednog razvoja.

Rješenje se nameće definranjem Koncepcije razvoja. Nakon čega valja izabrati strategije razvoja što se derivira u operativne planove. I na kraju, taktika znači izbor najjeftinijeg puta.

Zaključno valja reći da je prodaja obiteljskog srebra najgori mogući put rješavanja problema. Ovakava politika podsjeća na na Vojnovićevu "Dubrovačku trilogiju". Gospodo u Saboru razmotrite stanje u privredi i precizirajte smjer kuda ima poloviti ovaj Hrvatski brod. Nakon promjene Ustava vaša je odgovornost - zajedno sa izvršnom vlasti - konačna. Imamo li u vidu dubinu krize odgovornost može biti i povijesna.